

STS de 5 de març de 2014, recurs 4371/2012

Dret d'una aspirant embarassada a participar en una oposició (accés al text de la sentència)

Una aspirant va ser admesa en un procés selectiu per a la provisió de dues places d'infermeria. El tribunal qualificador va disposar que l'únic exercici de la fase d'oposició se celebraria a León el 30 de novembre de 2008. **L'aspirant, resident a Burgos i en estat avançat de gestació, davant la previsió que en aquesta data estigués de part, va sol·licitar al tribunal celebrar l'exercici en el seu domicili o en el centre sanitari en el qual estigués ingressada.** La sol·licitud es va denegar assenyalant-se que el lloc previst era León i que a les bases preveia que la crida era única.

El TSJ Castella i Lleó va estimar la demanda i va reconèixer el dret de l'aspirant a participar en l'exercici de l'oposició i, en cas de superar-ho, a continuar les següents fases del procediment selectiu.

El TS ratifica el dret de l'aspirant, basant-se en els arguments següents:

- **No es tracta d'una situació de força major que impedis la participació en l'oposició sinó d'una qüestió d'igualtat. És cert que aquesta dimensió també ha estat present en altres sentències** (SSTS de 6 de març de 2006, 27 d'abril de 2009 i 5 de juliol de 2012) **però aquí s'aprecia amb unes característiques singulars:** la pretensió esgrimida està directament relacionada amb la maternitat i es planteja en un context en el qual no s'identifiquen les circumstàncies temporals i funcionals que es van tenir en compte en l'esmentada STS de 6 de març de 2006, doncs la naturalesa de la prova o exercici en qüestió no presentava un altre obstacle que el del lloc o el moment de la seva realització.
- D'aquesta manera, **al tribunal qualificador se li va presentar una sol·licitud dirigida a restablir les condicions d'igualtat** que la imminència del part havia alterat en perjudici de la demandant. És a dir, una circumstància específica que només concorre en la dona que és a punt de donar a llum, la qual per aquest sol fet veu impedida la seva normal participació en el procés selectiu. No es tracta d'una malaltia ni tampoc és equiparable a una intervenció quirúrgica urgent. **Donar a llum no sembla, en fi, una causa de força major**, ja que és el punt final d'un procés natural l'únic extrem del qual indeterminat és el moment concret en què es produeix si bé se situa dins d'un període de temps delimitat.
- **La singularitat del cas ve donada perquè posa de manifest la manera de fer efectiva la igualtat en les condicions de realització de la fase d'oposició per a la dona que va a donar a llum poc abans o coincidint amb la data assenyalada per a la prova.** O sigui, expressa una diferència que només es pot donar respecte de la dona a punt de ser mare i per aquest únic motiu.
- L'art. 23.3 de la *Constitución* i la prohibició de discriminació per raó de sexe (art.14 també de la *Constitución*) es projecten sobre la maternitat, també protegida per l'art. 39 i expressament tutelada per la *Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres* (art. 8) i per les previsions de l'art. 61.1 EBEP, així com per la doctrina del TC. Això exigeix una interpretació de les bases conforme a la *Constitución* o, si es prefereix, a la igualtat.

D'aquesta manera, la base 6.5 de la convocatòria permetia al tribunal qualificador buscar la forma d'acollir la petició de la demandant o d'establir-ne

qualsevol altra, com ara un ajornament de l'exercici per evitar el perjudici que va patir, doncs no es pot donar per cert que la previsió de la crida única tanqués la porta absolutament a tota demanda de tracte diferent amb independència de la causa que s'invoqués.